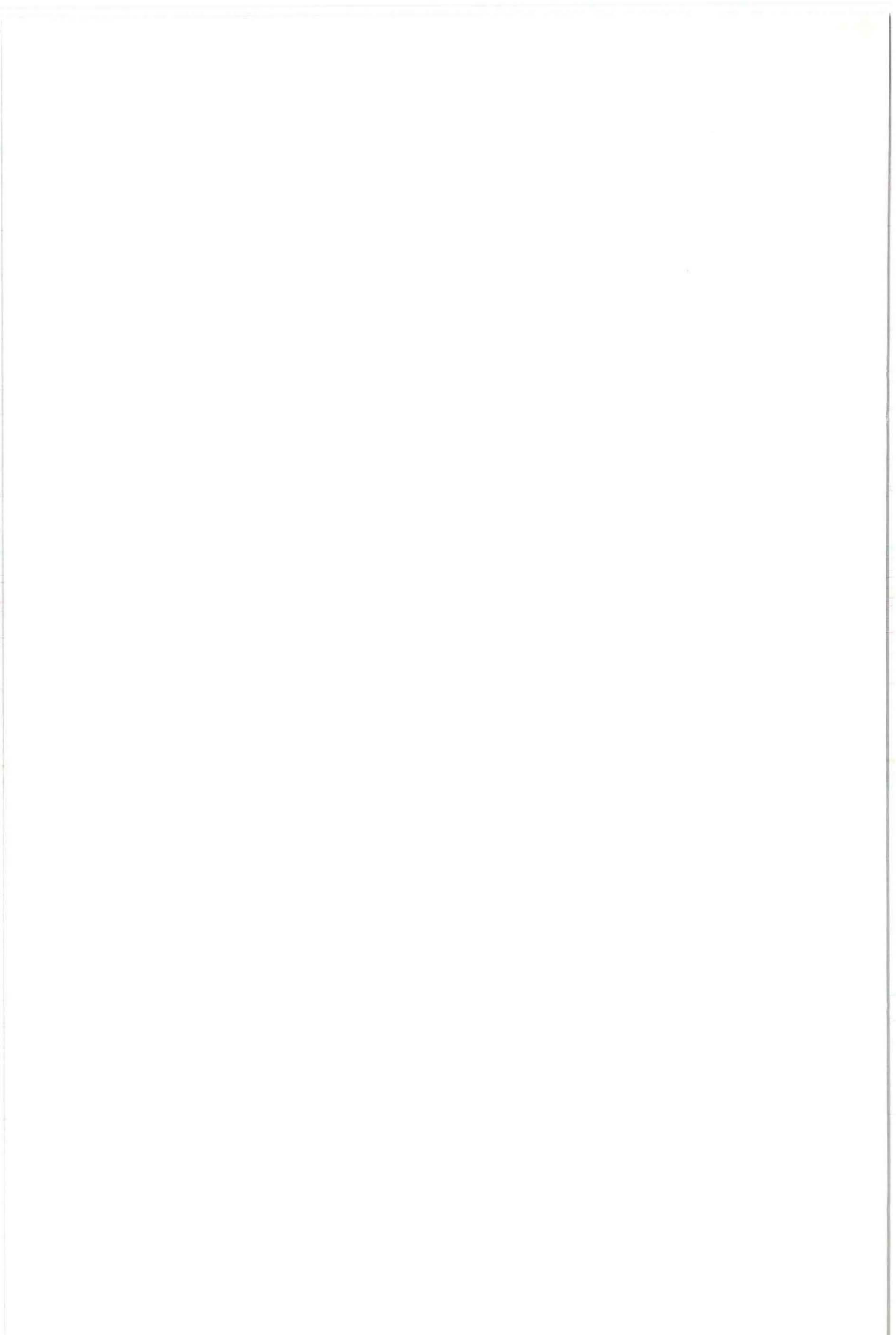

L'HOMENATGE A
GUERAU DE LIOST A
VILADRAU L'ANY 1936

JAUME ENRIC ZAMORA I ESCALA

Aquest treball vol reconstruir l'homenatge que es va retre a Guerau de Liost el dia 23 de maig de 1936 a Viladrau. Fou una tarda de primavera en què una nombrosa representació del món intel·lectual català i el poble de Viladrau dedicaren la Font de l'Oreneta a la memòria de Jaume Bofill i Mates.

L'ORIGEN DE L'HOMENATGE

En paraules del poeta Marià Manent, l'origen de l'homenatge va néixer de la manera següent: "l'any 1933, poc després de la mort de Jaume Bofill i Mates, els amics del poeta suggeríem des d'aquestes columnes [del diari *El Matí*] un homenatge a la seva memòria, un homenatge sobri i delicat, enllaçat amb el paisatge que ell tant estimava. La suggerència va ésser acollida amb cordialíssima simpatia pel conseller de Cultura de la Generalitat, i des d'avui la Font de l'Oreneta serà un noble indret de pelegrinatge per als devots de la nostra poesia"¹.

Segons el diari *La Humanitat*, aquesta font s'havia d'inaugurar el diumenge 14 d'octubre del 1934, és a dir, uns dies després del 6 d'octubre.² Els esdeveniments polítics, però, ho impediren.

LA COMPENETRACIÓ DE GUERAU DE LIOST AMB EL MONTSENY

Marià Manent defineix d'aquesta manera la relació entre Guerau de Liost i el Montseny:

En al·ludir la compenetració de Guerau de Liost amb el Montseny, dèiem que calia veure'l al cor de la "Muntanya d'ametistes" per comprendre tot l'abast del gran amor que li inspirava. És clar que la part millor de la seva obra no és altra cosa que l'expressió admirable d'aquest enamorament; però també és cert que ni la millor poesia pot revelar plenament, en tota la complexitat dels seus matisos, una gran fervor humana. Calia veure l'home, trescant, amb passa breu i àgil, pel seu país estimat. Com ha remarcat un dels grans amics de Guerau de Liost –i alhora un dels crítics més solvents, un dels esperits més fins de Catalunya–, en el gest amb què el poeta assenyalava un bosc o una collada, en la manera com pro-

nunciava, talment assaborint-los, els mots de la toponímia local, hi havia tot un món de tàcita tendresa. El recordem a l'estiu, vestit de blanc, cofat d'una pallola fina, lluint-li els ulls darrera el cristall com uns grans miosotis meravellats sota una aigua pura; recordem la lírica minuciositat amb què ens mostrava les plantacions recents del seu jardí: els boixos, els xiprers, els pomerons, les gavarreres, aquells cedres del Líban d'una delicada blavor, com si, en ple dia i tot, fossin molls de clar de lluna. En parlar d'aquest gran amor del poeta, retriem el fervor dels "lakistes" anglesos pel seu món de solitud; però ni aquest paral·lelisme donaria, potser, l'exacta mesura de la compenetració de Guerau de Liost amb el Montseny. Més d'una vegada ens ha fet pensar en un colpidor passatge de Rilke, en aquell conte en què parla d'un home i una muntanya, i l'home diu que "li semblava que, enllà d'enllà del temps, ell i aquella muntanya havien estat germans".³

CARTA DEL CONSELLER DE CULTURA A L'AJUNTAMENT DE VILADRAU

El conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Ventura Gassol, s'adreçava així a l'Ajuntament de Viladrau convidant-lo a l'homenatge i oferint-li el monument.

Em plau de dir-vos que dissabte vinent, dia 13 (volia dir 23), a les sis de la tarda, serà celebrat a Viladrau, l'acte de dedicar al poeta Guerau de Liost (Jaume Bofill i Matas) la Font de l'Oreneta.

En nom del Govern de Catalunya convido l'Ajuntament de la vostra digna presidència a aquest acte, que vol dir el lliurament a la cura del poble de Viladrau, que representeu, un monument a honor d'un dels més alts poetes de Catalunya, exemple de ciutadans.

Visqueu molts anys.

Barcelona, 19 de maig del 1936
El conseller de Cultura, Ventura Gassol [signat]⁴

EL DÍPTIC DE L'HOMENATGE

Amb motiu de l'homenatge es va editar un díptic que portava per títol *La Generalitat de Catalunya dedica la font de l'Oreneta, de Viladrau, a la memòria del poeta Guerau de Liost*, i incloïa el text següent:

LA GENERALITAT DE
CATALUNYA DEDICA LA
FONT DE L'ORENETA,
DE VILADRAU, A LA
MEMÒRIA DEL POETA
GUERAU DE LIOST

FONS DOCUMENTAL JAUME BOFILL I FERRO (FDJBF)

Portada del díptic editat amb motiu de l'homenatge a Guerau de Liost per la Generalitat de Catalunya (1936).

FDJBF

La Font de l'Oreneta. Gravada al boix d'en Josep Obiols en el díptic de l'homenatge.

La Font de l'Oreneta de Viladrau és des d'avui dedicada a la memòria del poeta Guerau de Liost, que l'estimà entre tots els indrets del seu Montseny.

Ell mateix, en uns versos límpids que en fixen per a sempre la imatge, evocava entorn d'ella les presències més cares, al peu d'ella fantasiava la seva immortalitat.

Poc després del traspàs de Guerau de Liost, el poeta Marià Manent suggerí que s'agencés la Font de l'Oreneta com a públic monument al seu cantor.

La bella suggestió fou recollida tot d'una per escriptors de diverses tendències i, a través de l'entitat Amics de la Poesia, arribà al Conseller de Cultura, que la concretà en proposta al Govern de la Generalitat de Catalunya.

Als organitzadors de les llibertats recobrades ha plagut de començar per Guerau de Liost la tasca d'associar plàsticament els llocs adients del nostre paisatge a la memòria dels homes i les obres que, a través del temps, han realitzat i salvat la idea de Catalunya.

A part del fastuós monument ciutadà, fa bo de preveure, multiplicat per tota la nostra terra, aquest nou estil de monument en el silenci i en la més noble intimitat del record.

Joan Rebull ha esculpit en sengles esteles la figura i les paraules